tasuti elektrijaama poolt igakuiste maksudega, vastavalt kuu jooksul tarvitatud turba väärtusele. Kuna seesuguste iga-aastaste laenude hankimine oli tülikas ja nende tasumisviis raskepärane, siis andis Pikalaenu Pank 1933. a. algul elektrijaamale turbatööstuse tegevuskapitaliks pikaajalise laenu 140.000 krooni, milline tasutakse kasustuskava kohaselt annuiteedi-summadega (laenu kustutus + %) pikema aja jooksul.

Elektrijaama üldise tegevuse laiendamisega, eriti aga abonentide arvu kasvamisega on rööbiti kasvanud ka jaama isikkond. Nii oli 1. aprilliks 1934. a. püsivalt jaama teenistuses 86 inimest, neist 56 Tartus ja Ulilas 30. Remonttööde hooajal jaamas ja elektriliinidel oli jaamas teenistuses päevapalgalisi töölisi 1931./32. a. 61, 1932./33. a. 40 ja 1933./34. a. 49 inimest.

Senini kehtinud elektrivoolu müügi-tariifid, mis vastu võetud linnavolikogult 30. märtsil 1931. a., osutusid tegelikul rakendamisel võrdlemisi paindumatuiks, mis põhjustas tarvitajaskonnas teravaid arvustusi. Kuna voolumüügitariifide põhjalik muutmine elektrijaama suure käibe juures haarab kogu kodanikkonda ja linnaomavalitsust, siis asuti küsimuse arutamisele ja otsustamisele suure ettevaatusega. Pikemat aega kestnud nõupidamiste järele esitati linnavolikogule 24. aprillil 1933. a. maksmapanemiseks uued elektrivoolu müügi-tariifid. Uutes tariifides on valgustusvoolu müügiks rakendatud uus põhimõte: tarvitajate elukorterid jagatakse pindala suuruse järgi liikidesse, kusjuures igale liigile on tariifis ette nähtud iga üksiku kuu kohta kindlaksmääratud voolu algnorm, missuguse vooluhulga eest tarvitaja maksab 24 senti kwt.; järgneva kahekordse algnormi suuruse voolu eest — 12 senti kwt. ja üle selle hulga — 7,5 senti kwt.

Uutes tariifides on nähtud ette iga üksiku kuu kohta teatava põrandapindala jaoks niisugune algnorm, mis umbkaudselt vastab normaalsele valgustusvoolu tarvitusele. Järgnevad hinnaalandused on nähtud ette peamiselt selleks, et virgutada abonente suuremal määral tarvitama voolu majapidamisotstarbeks, nagu triikimine, keetmine, kütmine jne.

Kuna uute tariifide järgi voolunormid on seotud tarvitajate korteripõranda pindaladega, siis tuli ette võtta üldine põrandapindala mõõtmine. Selleks rakendati hädaabitööde korras töösse 64 töötut haritlast, kes töötasid põrandapindalade mõõtmisel 19. aprillist kuni 17. maini. Selle aja jooksul mõõdeti ära üle 10.000 voolutarvitaja korteri ja täideti umbes 5000 linna statistikabüroo poolt koostatud majalehte, milline töö toimus paralleelselt pindalade mõõtmisega.

Uued tariifid pandi tegelikult maksma 1. juulist 1933. a. Ajavahemik 1. juulist kuni 31. märtsini on lühike selleks, et võiks teha kindlakujulisi järeldusi uute tariifide mõjust voolutarvitusele. Siiski on juba selgunud, et kuni 50% kogu tarvitajaskonnast on saanud hinnaalandust väiksemal või suuremal määral.

Tartu II, lk. 161